

el carranc de fons

Carranc roig, carranc de la gamba, cranc, clènc. De nom científic *Geryon longipes*, la classificació d'A. Milne Edwards en 1881.

És el carranc més gros de la Mediterrània, llevat de la "cabra". La closca aplega als 10cm en els mascles i només 4cm en les femelles. Per això estem davant d'una espècie d'un gran dimorfisme sexual. Açò vol dir que la diferència de tamany i una mica la forma entre els mascles i les femelles és molt acusada.

El color és marró en general, més claret en els individus joves i enfosquit-se en els adults. Les femelles igual però amb la diferència que s'enfosqueixen més, aplegant quasi al negre degut a microorganismes que se'ls fiquen a la closca, les pates i les mordasses. També el nombre d'individus és ben diferent: el 90 % de la població són mascles i només el 10 % són femelles. Aquestes, cap al principi de la primavera comencen a treure els ous, desenvolupats dins del cap, i s'els posen baix de l'abdomen per què els mascles els fertilitzen. Els ous romanen baix la protecció de les femelles fins ben entrat l'estiu, en què les xicotetes larves naixen i passen a formar part del plàncton. Com l'anomenen els mariners, el carranc de fons, per diferenciar-lo del carranc de terra, es pesca en fons de la gamba: des dels 550 metres cap avall fins els 1000 (perquè encara no s'ha abaixat més avall en busca de gamba; en qualsevol cas ha entrat en vigor una normativa que no permet arrossegar a més de 1000 metres per preservar verges les grans profunditats). El fons on hi ha la major població de carranc és dels 610 metres fins els 670, acompanyant espècies d'interès comercial com el furó, la moixa, el lluç, el gambosí, el bacallaret, el negret, l'agullat, la follaora i la gamba.

El cangrejo de fondo

Es el cangrejo más grande del Mediterráneo, exceptuando la "cabra". El caparazón llega a medir 10cm en los machos, y 4cm en las hembras. Es una especie de gran dimorfismo sexual. Es generalmente marrón, más claro en los jóvenes, y oscureciéndose en los adultos. Las hembras se oscurecen más debido a unos microorganismos que se adhieren sobre su caparazón, patas y pinzas. También el número de individuos es muy diferente: 90% machos y 10% hembras. Al principio de la primavera, las hembras sacan los huevos desarrollados de su cabeza y los depositan debajo de su abdomen para que los machos los fertilicen. Entrado el verano, nacen las pequeñas larvas, que pasan a formar parte del plancton. Se pescan en las profundidades de la gamba, desde los 550m hasta los 1000m. No se ha bajado a más profundidad en busca de gamba, pero de todas formas, según una normativa nueva, no se permite pescar a más de 1000m. La profundidad con mayor población de cangrejos es entre los 610 y los 670m.

por el Profesor Haddock

[Ver artículo original \(212 visitas\)](#)